

"FOTOGRAFIE IS EEN VORM VAN MINDFULNESS"

Caroline & Véronique

In **Accent op Talent** zetten we graag een medewerker in de kijker, niet omwille van de prestaties op de werkvloer, maar voor zijn/haar talenten of hobby's.

Toen we een tijdje geleden vernamen dat twee van onze collega's samen op reis waren naar Berlijn, enkel en alleen om zich volledig toe te leggen op hun hobby, wekte dit onze aandacht.

De twee dames stemden aarzelend toe voor een interview in het kader van deze artikelenreeks. Ze staan namelijk liever niet zelf in de kijker.

Caroline Hubaux, hoofd van de mobiele teams Impact en Amphora en **Véronique Vanoosthuyze**, inhoudelijk coördinator van Amphora delen eenzelfde passie, nl. fotografie.

PCM: Caroline, Véronique, vertel eens hoe het allemaal begon?

Véronique: Ik ben eigenlijk pas een goede vijf jaar geleden begonnen met fotografie. We hadden thuis een degelijke digitale camera liggen, maar deze werd nooit gebruikt.

Dat was eigenlijk wel jammer. Ik maakte mezelf wijs dat ik geen tijd had om echt te leren fotograferen, maar tijd voor een hobby moet je maken. Dus heb ik in 2017 eindelijk de stap gezet. Ik ben meteen begonnen met opleidingen, want dat is de beste manier om het te leren. Dat was in Waregem.

In het begin waren het vooral modules om een digitale camera en alle functies te leren kennen. En stilaan leer je dan de meer gespecialiseerde dingen.

Momenteel volg ik een opleiding tot fotograaf in het CVO – digitale fotografie. Maar het is niet bedoeling professionele fotografie te worden.

Véronique Vanoosthuyze & Caroline Hubaux

Ik wil wel heel creatieve foto's nemen en die misschien ooit tentoonstellen. Maar om speciale foto's te nemen, zonder die nog al te veel te bewerken, heb je de technische kennis nodig.

Caroline: Ik ben gestart met opleidingen in 2018. Ik zocht een hobby waar ik mijn creativiteit in kwijt kon. Mijn echtgenoot is vroeger nog intensief met fotografie bezig geweest, en hij dacht dat dit wel iets voor mij kon zijn.

Ik nam graag foto's, maar ik was er niet zeker van of ik het wel leuk zou vinden om al die opleidingen te volgen. Ik heb de knoop doorgehakt en ben meteen begonnen met de lessen. Dit was in tegenstelling tot Véronique in Roeselare.

Ik volg nu al mijn 8ste module. Ook ik heb helemaal niet de ambitie om een professioneel fotograaf te worden. De eerste modules was het doorbijten. Deze zijn zeer technisch.

Berlijn - Brandenburger Tor - betoging - Caroline

Caroline: Ik had pas het gevoel dat ik vanaf de 5de module stilaan mijn creativiteit kwijt kon in het fotograferen. Tijdens corona was het wel moeilijker. Ik heb 1 module digitaal gevolgd, omdat de gewone lessen niet doorgingen, maar fotografie of andere creatieve lessen lenen zich daar toch niet zo goed toe.

Véronique: Ja dat klopt. Ik heb geen lessen op afstand gevolgd. Ik ben nu bijvoorbeeld bezig met het leren werken met flits in verschillende omstandigheden.

Dit lukt niet echt van achter je computer zonder rechtstreekse interactie met de lesgever en de medestudenten.

Caroline: De interactie met de groep is inderdaad ook belangrijk en maakt een groot deel van het plezier van het leren uit. We zijn nu sinds module 4 min of meer een vaste groep.

We hebben al afgesproken na het beëindigen van de laatste module te blijven samenkomen om verder te leren en onze hobby te beoefenen in een soort van workshops.

Het is ook leuk dat het om een gevarieerde groep gaat, de jongste is 20, de oudste 70. Ik vind het boeiend om onder elkaar ervaringen uit te wisselen.

Véronique: Ik heb minder jarenlang les gevolgd met dezelfde mensen en leerkrachten, bij ons varieerde dit wel eens.

Maar desalniettemin vond ik het ook leuk, je leert telkens nieuwe mensen kennen, en elke leerkracht heeft zijn eigen manier van les geven.

Berlijn - architectuur - Caroline

PCM: Hebben jullie elkaar van bij het begin geïnspireerd of elkaar aangemoedigd?

Caroline: Eigenlijk niet zo veel.

Véronique: We hadden elk onze eigen redenen om eraan te beginnen.

Het is wel zo dat Erika, een ex-collega van de mobiele teams, ook fotografie deed, en zij moedigde ons wel aan het te proberen.

Caroline: We zijn eigenlijk elk aan ons traject begonnen, en het gebeurde wel eens dat we het tijdens de lunch over fotografie hadden.

Véronique: Ook na de werkuren spraken we de voorbije jaren nooit af om gezamenlijk iets op het vlak van fotografie te ondernemen.

Caroline: We vonden dat wel jammer. Daarom dat we begin van het jaar beslist hebben om samen een reis te boeken, zes dagen Berlijn, enkel met de bedoeling om foto's te nemen.

Zonder onze partners, want voor hen is dat niet altijd even leuk om met hobby-fotografen op pad te gaan (*lacht*).

Véronique: We nemen graag onze tijd. En we willen dan ook dingen bekijken, specifiek in het licht van het nemen van foto's.

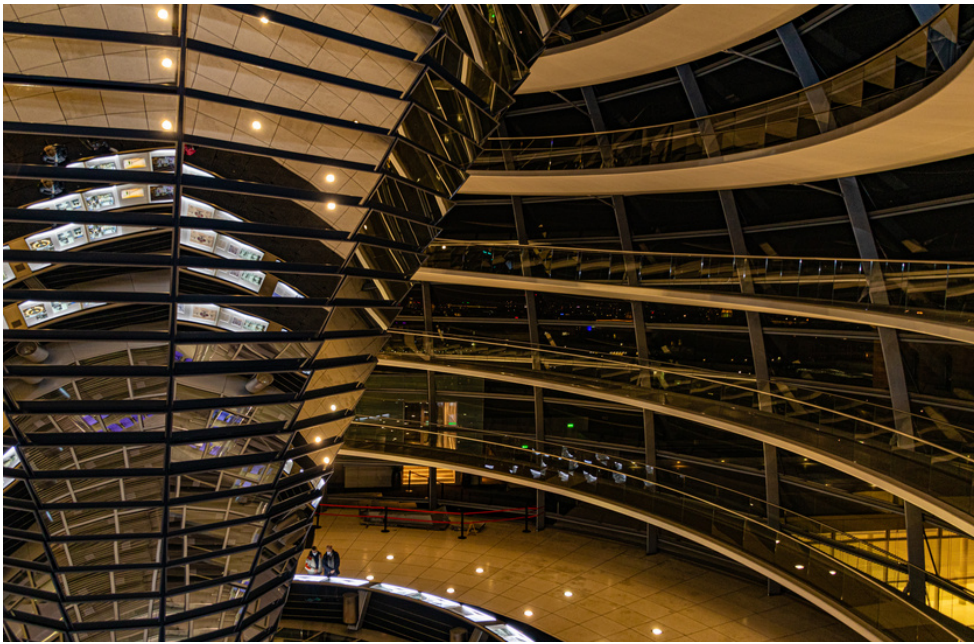
Caroline: De volgende trip ligt ook al vast, in het najaar, maar dit is dichterbij huis, naar Breskens, en slechts enkele dagen.

Véronique: We zouden graag afwisselen: éénmaal per jaar een langere trip, iets verder weg, en één kortere trip, in eigen land of net over de grens.

En misschien eens wat ééndags-uitstapjes, zoals bv. de koers, ideaal om te oefenen met beweging.

Berlijn - Beweging De Muur - Caroline

Berlijn - Reichstag - Caroline

PCM: Hebben jullie een favoriet thema?

Caroline: Ik dacht aanvankelijk dat macrofotografie mij het meest zou interesseren. (Nvdr bij macrofotografie fotografeer je je onderwerp van heel dichtbij, zodat alle details zichtbaar worden.)

Maar nu zie ik dat mijn interesse ondertussen veel ruimer gaat.

Zo fotografeer ik nu zowel graag landschappen, als portretten, voeding, gebouwen/architectuur ...

Ook studio- en nachtfotografie vind ik leuk.

Je leert dit allemaal in de opleiding en dan wil je dit uitproberen.

Véronique: Door de verschillende modules leer je inderdaad buiten je 'comfortzone' gaan.

Afhankelijk van welke module ik volg, verschilt mijn interesse of focus. Nu ben ik vooral bezig met alles wat met het gebruik van een 'flits' te maken heeft.

Caroline: Ja, en Berlijn bood tal van mogelijkheden: je hebt mensen, trams en treinen in beweging; gebouwen ... We hebben vanop hoogtes gefotografeerd voor de vergezichten; en 's nachts ... We hadden ook geluk met het weer.

Er was meestal een mooie blauwe hemel, veel lichtinval, de golden hour was prachtig.

(Nvdr. Het 'gouden of magische uur' is de korte periode na zonsopgang of voor zonsondergang, waarin er meer indirect zonlicht is, waardoor het licht meer rood en zachter is.)

PCM: Hebben jullie al eigen werk tentoongesteld?

Caroline: Een heel klein beetje, maar niet alleen, het was met onze school, tijdens de 'Week van de Smaak'.

Dat was in opdracht van de stad Roeselare.

En op de website van het PCM staan de foto's die ik gemaakt heb van het PCM, waarbij ik 'oud' en 'nieuw' in elkaar heb laten vloeien.

Ik heb nog geen tentoonstelling georganiseerd met mijn eigen werk. Dat zie ik nog niet zitten. We zien onszelf nog altijd als 'leerling'.

Véronique: Ja dat klopt. We voelen ons verre van volleerd. We hebben nog altijd stress bij bepaalde opdrachten.

Mensen fotograferen tijdens hun bezigheden, bv. hier in het ziekenhuis, vinden we bijvoorbeeld zeer moeilijk.

Met gebouwen kan je je tijd nemen, tot je het juist hebt. Maar mensen die een specifieke actie doen, fotograferen, dat zorgt voor heel wat druk.

Als het een echte shoot is, kan je wel vragen bepaalde zaken nog eens te doen, en te herhalen tot het goed is.

Hier in het ziekenhuis is iedereen druk bezig, en is het dus meestal geen 'geregisseerde fotoset', maar letterlijk 'het leven zoals het is'.

PCM - Oud & Nieuw - Caroline

Véronique: Je moet het bijgevolg meteen juist hebben. Je kan hoogstens nog eens vragen iets te opnieuw te doen, maar ook niet altijd. Dat zorgt voor bijkomende stress.

Caroline: Op vakantie met het gezin maak je dan de fout niet de gewone 'vakantiekiekjes' te nemen, maar al je kennis uit te proberen op zowel mensen, gebouwen, de omgeving ...

Je gezinsleden moeten dan steeds op je wachten. Soms ga ik bepaalde locaties alleen bezoeken om nog specifieke foto's te nemen. En eigenlijk wil ik dat niet meer. Daarom ook dat we nu samen op reis gaan in functie van de fotografie.

Véronique: En met twee is het toch altijd aangenamer dan dat je alleen op pad gaat.

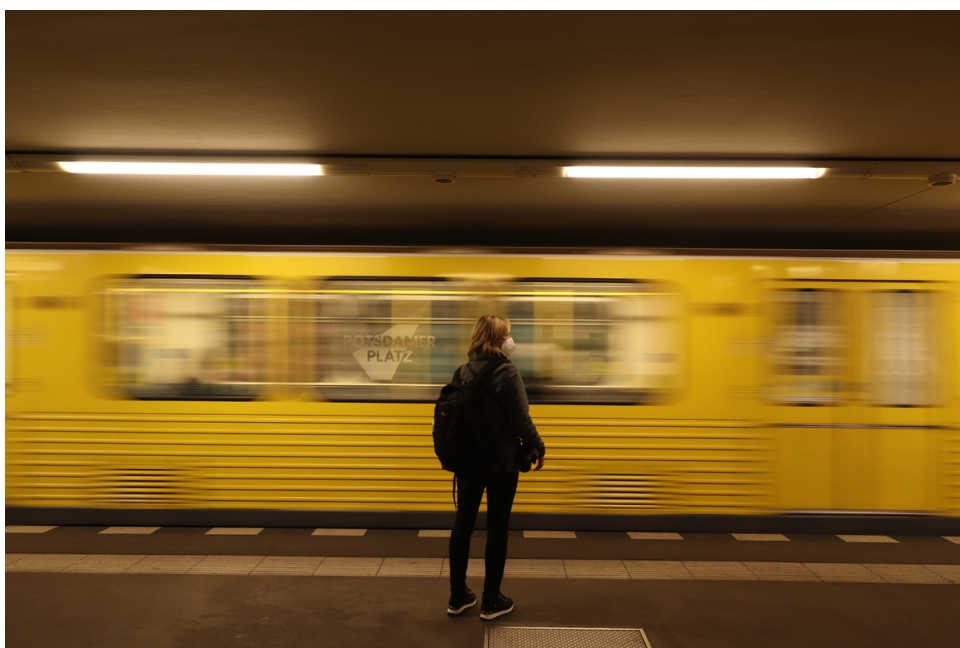
Als je alleen met je camera foto's neemt, zeker als het gaat om mensen in het straatbeeld bv., dan kan dat bedreigend overkomen. Agressie is zelfs niet uitgesloten omdat mensen zich soms geïrriteerd voelen.

Je loopt zelf 'in de kijker' met zo'n professionele camera. Met twee is het sneller duidelijk dat we 'studenten fotografie' zijn en dat het enkel om de foto's gaat.

Caroline: Met twee is het gewoon leuker. Ik voel me meer op mijn gemak. De drempel om je camera boven te halen is kleiner.

Berlijn - Caroline aan het Deutsches Historisches Museum - Véronique

Berlijn - Beweging De Metro - Véronique

PCM: Fotograferen jullie ook op pellicule?

Caroline: Neen we fotograferen enkel met een digitaal toestel. We hebben dus ook geen DOKA (*nvdr. donkere kamer*) nodig om onze foto's te ontwikkelen.

Ik trek meestal mijn foto's in raw-bestanden, dit zijn digitale 'negatieven'. Dit neemt minder plaats in dan bv. jpg's. In het programma Lightroom van Adobe 'ontwikkel' ik dan mijn foto's digitaal. Beperkte aanpassingen, indien nodig, kan ik in Photoshop doen. In de nabije toekomst zal Lightroom en Photoshop evolueren naar één programma.

Het eindresultaat van de foto's staat dan wel in een jpg-bestand. Maar je moet natuurlijk wel de kennis hebben van al deze programma's. Dit leren we ook in onze opleiding.

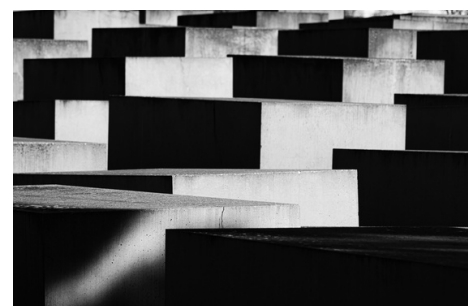
Het belangrijkste vind ik echter meteen een goede basisfoto nemen. Het is niet de bedoeling om een foto helemaal te bewerken met Photoshop. Ik gebruik het programma enkel om enkele details aan te passen.

Véronique: Ik doe de combinatie, soms neem ik de foto's meteen in .jpg, soms in een .raw-bestand.

PCM: Maken jullie ook video's?

Veronique: Je kan filmen met onze toestellen, maar dat is een heel ander vak. Dat doe ik niet. Er is nog genoeg te leren op het vlak van fotografie.

Caroline: Je mag ook niet onderschatten dat er veel tijd in deze hobby kruipt, je hebt de lessen die je volgt in avondschool, maar dan krijg je ook telkens opdrachten mee die je thuis moet uitvoeren. Je moet op pad om de geleerde technieken te oefenen.

Berlijn - Holocaust Denkmal - Caroline

PCM: Zoals jullie erover spreken lijkt het méér dan een hobby. Jullie zijn er echt door gepassioneerd.

Caroline: Je leert anders kijken naar alles.

Je hebt veel meer oog voor detail, je let op een bepaalde lichtinval, een landschap, een mooi of speciaal gebouw...

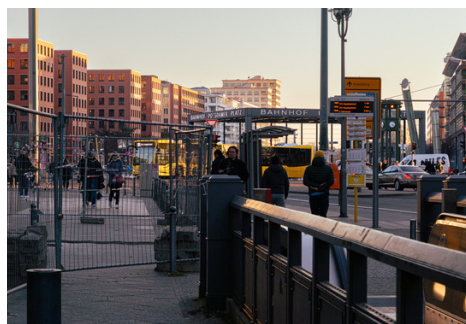
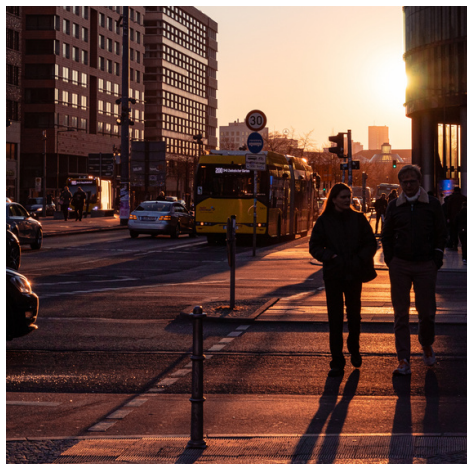
Véronique: Dat klopt. Ik zie nu dingen rondom mij, die mij vroeger nooit waren opgevallen.

Je let op bepaalde zaken die je geleerd hebt, en kijk je met een blik van 'hoe zou ik dit kunnen in beeld brengen'.

Ook de schoonheid van de natuur, bepaalde details ... ik kan daarvan genieten.

Iets eenvoudigs, zoals een zonsopgang of -ondergang als je in de auto zit ... al die kleuren, prachtig ... daar let ik nu meer op dan vroeger. Ik kan dit veel meer appreciëren.

Véronique: Als ik aan het fotograferen ben, geraak in een soort trance. Ik ben me dan zo aan het focussen dat alles rondom mij verdwijnt. Er is alleen 'het nu'.

Berlijn - Golden Hour - Caroline

Ik neem graag mijn tijd. Voor een paar foto's ben ik al snel een uur weg. Het is een soort 'mindfulness' voor mij, zou je kunnen zeggen.

Caroline: Dat kan ik alleen maar beamen.

Voor mij is fotograferen al het andere loslaten. Je verlegt je focus volledig.

Het werkt inderdaad therapeutisch, al bestaat dan wel het risico dat ik mezelf erin verlies. Ik moet daar wel waakzaam voor zijn.

Véronique: Ik heb nog niets gedaan wat bij mij hetzelfde effect heeft. Fotograferen schenkt mij zoveel voldoening.

PCM: In dit artikel publiceren we enkele van jullie Berlijn-foto's in primeur. Misschien is het wel een idee om samen een tentoonstelling te organiseren in het PCM?

Véronique: Ik heb nog maar een paar foto's af. We zijn nog steeds bezig.

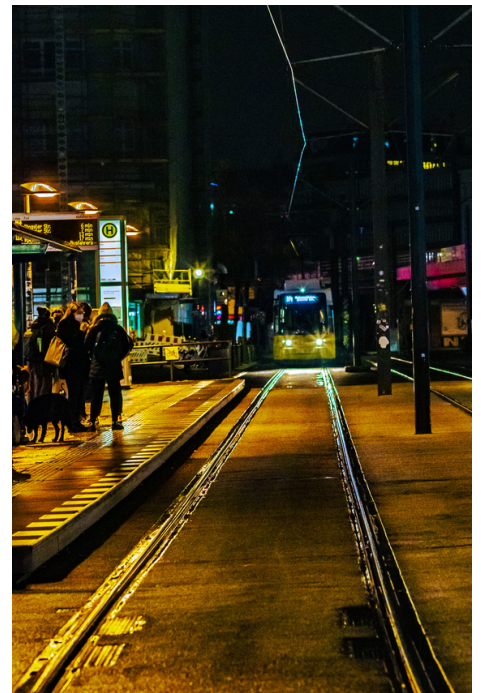
Caroline: Het ontwikkelen, het kiezen uit de vele foto's, het bewerken ... dat vraagt wat tijd.

Véronique: Zoals gezegd, we voelen ons nog steeds leerlingen. Maar de collega's vragen wel naar de foto's (lacht).

PCM: Voilà, dan hebben we een nieuw initiatief om voor te leggen aan de directie. Nu nog een foto van jullie nemen en we kunnen afronden.

Caroline en Véronique (eensgezind): Moet dat? We staan liever zelf achter de camera dan ervoor.

T.G.

Berlin by night - Caroline

Berlijn - Vergezicht - Caroline